

Zaak-Rasmussen toont risico's sponsoring

Bedrijf dat team opzet, kan averij oplopen als teamleiding haar positie als werkgever onderschat

Hein van den Hout

Bedrijven die sportploegen sponsoren en daartoe een team opzetten moeten zich zeer bewust zijn van de risico's die hieraan zijn verbonden. De uitspraak van vorige week in de zaak-Rasmussen geeft duidelijk inzicht in de risico's van sport sponsoring.

Deze risico's kunnen zich vertonen als de leiding van een sportteam zich onvoldoende bewust is van haar positie als werkgever. De leiding van de Rabo Wielerploeg lijkt zich onvoldoende rekenschap te hebben gegeven van deze positie als werkgever.

Sinds 1996 sponsort de Rabobank haar eigen wielerploeg: Rabo Wielerploegen bv, een organisatie met 120 werknemers. Het Rabo Proteam is de professionele afdeling van de Wielerploeg. Het team komt met 29 renners uit in onder meer de Pro Tour, een reeks van 15 wielervedstrijden georganiseerd door de internationale wielrenunie UCI.

Het Rabo Proteam is zeer succesvol. De formatie won al meer dan 450 wedstrijden en behoort internationaal tot de beste ploeg.

Tot haar genoegen genereert de Rabobank veel internationale exposure door de sponsoring; het sponsorcontract werd begin 2007 dan ook verlengd tot en met 2012. Het afgelopen jaar liet ook de keerzijde van de medaille zien, namelijk de risico's van sponsoring voor de bank.

In de Tour de France van 2007 werd Michael Rasmussen door de Wielerploeg op staande voet ontslagen, omdat de renner in aanloop naar de Tour onjuiste informatie zou hebben verstrekt aan de UCI over de locatie waar hij verbleef en trainde (zijn 'whereabouts'). Dit was in strijd met de antidoping reglementen van de UCI. Rasmussen vocht het ontslag niet aan, maar vorderde wel een bedrag aan schadevergoeding van de Wielerploeg.

Uit de feiten in deze zaak blijkt dat de leiding van de Wielerploeg reeds voor de start van de Tour op de hoogte was van het feit dat Rasmussen niet zijn juiste 'whereabouts' had doorgegeven aan de UCI. Zij koos er echter voor om door te gaan met Rasmussen en hem deel te laten uitmaken van de Tourploeg.

Toen deze feiten tijdens de Tour uiteindelijk in de media kwamen,

werd de ploegleiding — onder druk van de publieke opinie en de Tourorganisatie — alsnog gedwongen om in te grijpen. De rechtbank in Utrecht was uiteindelijk van oordeel dat er reden was om Rasmussen een vergoeding van € 540.000 toe te kennen omdat de leiding van de Wielerploeg al langer op de hoogte was van de feiten die zij uiteindelijk naar voren bracht om het ontslag op staande voet te motiveren. Kortom, de leiding van de Wielerploeg schoot tekort in haar rol als werkgever en had reeds voor de Tour maatregelen

kunnen (en moeten) nemen.

Begin vorig jaar werd ook een ander conflict tussen de Wielerploeg en renner Thorwald Veneberg door de rechter beslecht. Rabo wilde Veneberg ontslaan omdat de renner naar het oordeel van de Wielerploeg onvoldoende presteerde. De Wielerploeg wilde hem daarbij geen vergoeding toekennen. Veneberg stelde echter dat hij wel degelijk recht had op een vergoeding.

Hoewel deze zaak (nog) niet geheel is uitgedeed, lijkt het standpunt van de Wielerploeg niet houdbaar. Anders dan in het Nederlandse betaalde voetbal (waar de arbeidsrechtelijke positie van contractspelers in grote mate wordt beheerst door de bedrijfstak-cao en de reglementen van de KNVB en de Fifa) kunnen in de wielrennerij niet onbepaald arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd worden gesloten.

Dit heeft tot gevolg dat, zoals bij Veneberg, op zeker moment een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd tot stand komt. Een dergelijke arbeidsovereenkomst kan niet zonder meer worden beëindigd om de enkele reden dat de werknemer onvoldoende presteert. Het is dan ook zeer waar-

schijnlijk dat Veneberg recht heeft op een vergoeding.

Beide zaken hebben de Rabobank veel — negatieve — publiciteit opgeleverd. Omdat de Rabobank zich zeer bewust is van het risico dat zij loopt met het sponsoren van de Wielerploeg heeft zij een bepaling in het sponsorcontract opgenomen dat de mogelijkheid biedt de sponsoring te staken. Deze mogelijkheid ziet echter slechts op de situatie dat meerdere renners binnen de ploeg op doping worden betrapt.

Voorlopig lijkt er dan ook geen einde te komen aan de nauwe band tussen de Rabobank en haar wielerploeg. Gelukkig maar, want dankzij de sponsoring neemt er ook dit jaar een Nederlandse ploeg deel aan de Tour de France.

Wel zal de Rabobank de publicitaire risico's die aan sport sponsoring verbonden zijn in het oog moeten houden. In dat verband is het van belang dat de Wielerploeg zich voortdurend bewust is van haar positie als werkgever en daar ook tijdig en adequaat naar handelt.

Mr. H.W.P. van den Hout is advocaat bij Stibbe nv in Amsterdam.

Sport sponsoring Voors en tegens

Rabo Proteam won al meer dan 450 wedstrijden en behoort internationaal tot de beste ploegen. Als sponsor genereert de Rabobank veel internationale exposure. Het afgelopen jaar liet ook de keerzijde van de medaille zien, namelijk de risico's van sponsoring voor de bank. Rabobank zal de publicitaire risico's in het oog moeten houden.